

men ved Statthvernes egne Bidrag. Men da der synes at være en meget stærk Mening om, at Sagen med Hensyn til Udgifter, hvad denne Lov angaar, bør afgjøres derhen, at Statskassen udreder det Hele, vil der i alt Fald ikke kunne møde nogen Hindring for at vedtage mit Forslag til § 1, da vi jo dog have en 3die Behandling tilbage. § 2 er der under Trykningen udfaldet Ordene: „Paragrafen affattes saaledes“. Jeg veed ikke, om Hr. Formanden har gjort opmærksom derpaa. Der er i første Stykke af Forslaget til § 2 udtrykkelig bestemt, at det er forbudt at bruge Affaldet paa Løsepladsjerne eller at bortføre det til Brug andetsteds, altsaa indirekte fra Renovationsstederne til Brug for Svin eller Fjerkræ. Jeg har ikke hørt Noget under disse Forhandlinger om, heller ikke imod en saadan Bestemmelses Realitet i og for sig, navnlig hvad Svinene angaar, og jeg har endog saa hørt Ministeren for sin Person bestemt udtale sig for den. Men naar det er saa, kan jeg ikke begribe — jeg har ikke hørt Grund derfor — hvorfor man da ikke i dette Dieblit, da man vedtager en Lov, skal indføre i den det rette Udtryk for sin Tanke. Man siger, det kan komme ind i den Lov, der ligger i Udvalg i Landstinget, hvor denne Bestemmelse dog slet ikke er optaget, da det Forslag jo er affattet tidligere end Sygdommens Fremkomst. Der tales hverken om Svinepest eller om Løsepladser eller om noget Saadant. Det kan komme der! Sa men det kan hændes, at denne Lov kan faae Forsald som saa mange andre. Smidlertid er jeg mest tilbøielig til, naar man giver en Lov, da at faae de Bestemmelser optagne deri, hvis Realitet man synes at være enig om. Der er ikke nævnt udtrykkelig i det andet Stykke af mit Forslag til § 1, at Besætningerne skal nedslaaes, fordi det jo kan tænkes, at det ikke behøves, naar de føres hen paa absolut isolerede Steder og opdrættes videre under offentlig Tilsyn. Den Tanke, det erede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) nævnte i Gaar om et saadant forfat Forsøg med Dyr, hvis Tilstand, om den end er noget mistænkelig, dog ikke kan bestemmes med Sikkerhed, turde heller ikke være uden dyrlægevidenskabelig Betydning; Tanken turde være heldig, om Stedet er heldig valgt, tør jeg ikke sige. Tabet har jeg foreslaaet bestemt paa en saaregen Maade: ved 5 af Rettekn udnævnte uvillige Mænd. Jeg indrømmer, at dersom der her kan være Tale om store Verdier, hvad der næppe kan, da Lovforslaget slet ikke omhandler det, der er slet, inden denne Lov kommer ud, burde der rimeligvis have været tilstedet

Overskøn og mulig da ogsaa andre Regler. For saavidt man vil indlade sig derpaa, kunde jo ogsaa dette enkelte Punkt nærmere overtænkes til 3die Behandling, hvorvidt en Bestemmelse om Overskøn skulde fastsættes. Hvad Erstatningen angaar, har jeg ogsaa holdt paa, at Halvdelen skal udredes af Statskassen. Naar jeg har tilladt mig at foreslaa $\frac{1}{4}$ udredet af Kjøbenhavns Kommune, er det begrundet for det Første i, at Kjøbenhavns Kommune har haft meget væsentlige Fordele af, at man hidtil har tilladt denne Benyttelse af Løsepladsjernes Affald; for det Andet i, at Kjøbenhavns Befolkning vil have jærlig saunter Interesse af, at dette Forbud for Fremtiden overholdes, og — kan jeg tilføie — for det Tredie i, at da Kjøbenhavn siden 1857 har udvist al Opdrætten af Svin fra sit Omraade, vilde det jo ellers ikke komme til at udrede noget direkte Tilskud. Den tilbageværende Fjerdedel foreslaar jeg udredt af Amtsrepartitionsskondene i Kjøbenhavns Amt efter Folketallet i Amtsrådskredsene. Dette kan være saa meget billigere, som det jo er aabenbart, at Kjøbenhavns Amt ligger stærkest udsat for slet Paavirkning for sit Svineopdræt paa disse Steder, og har ved den lettere Forbindelse med Hovedstaden mest direkte Nytte af, at dette Svineopdræt forhindres. Jeg skal bemærke her, at de to følgende Vædringsforslag gaa ud paa at give Indenrigsministeren en Bemyndigelse for Fremtiden, men de gaa ikke ud paa, undtagen for saa vidt det kan ligge i de almindelige Bestemmelser, at godskende, hvad Ministeren har foretaget til Dato. Hvorfor gaa de ikke ud derpaa? Fordi derom have vi ikke de fornødne Oplysninger liggende for os. Det tror jeg, næppe Noget kan sige, at han har. Ministeren kunde end ikke besvare bestemt bekræftende, at den foretagne Medslagning af Dyr i hundredevis er foregaaet efter forud foretaget Tagation efter de Regler i Loven af 29de December 1857, som han selv paa-pegede nu skulde anvendes. Jeg mener derfor, at Erstatning af, hvad der saaledes kan være at erstatte, foranlediget ved, hvad Ministeren provisorisk har gjort eller maattet gjøre, maa saa henvises efter sin Natur til nye Lovbestemmelser eller maasse rettest til den i Anmærkningerne til Lovforslaget anviste Tillægsbevilling for Udgifter, der vil fremkomme Forslag om, der kan man faae oplyst det hele Spørgsmaal navnlig med Hensyn til Bekostningen, og derefter tage sin Bestemmelse om, hvorvidt der er anvendt fornøden Omhu med at bestemme denne Udgift, saa at Staten kan udrede sin Del, eller om man bestemmer saa, det Hele